

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

17 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecătorii – Petru Moraru și Ghenadie Nicolaev,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 19 august 2016 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 octombrie 2016, declarat de avocatul Barbaroș Mihail în numele inculpatei

Hîncu Galina Ion, născută la 26 mai 1975, originară și locuitoare r-nul Orhei, s. Puținței.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 09.12.2014-19.08.2016;

Instanța de apel: 12.09.-24.10.2016;

Instanța de recurs: 16.01.-17.05.2017.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 19 august 2016, Hîncu Galina a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, la 11 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de conducere și de administrare/operare cu bunuri materiale și mijloace bănești în întreprinderi, instituții, organizații, indiferent de forma organizatorico-juridică și tipul de proprietate pe termen de 5 ani, cu aplicarea pedepsei complementare obligatorii stabilite prin sentința anterioară sub formă de amendă în mărime de 2000 unități convenționale, în sumă de 40000 lei.

În temeiul art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate a fost stabilită pedeapsa definitivă 20 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Prutean Lilian a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat *in fapt*, că la 11 martie 2013, între Prutean Lilian și Hîncu Galina, a fost încheiat un contract de societate civilă, prin care Prutean Lilian, în scopul obținerii veniturilor și beneficiilor în domeniul imobiliar, a pus în societatea civilă apartamentul nr. 18, amplasat pe adresa str. V. Alecsandri, 100/1, mun. Chișinău, unde Hîncu Galina, având scopul însușirii prin înșelăciune și abuz de încredere a bunurilor altei persoane, a perfectat contractul de vânzare-cumpărare cu SRL „Compleximobil” prin care a înstrăinat apartamentul nr. 18 amplasat pe adresa str. V. Alecsandri, 100/1, mun. Chișinău, la prețul de

625260 lei, după care tot Hîncu Galina prin intermediul SRL „Compleximobil”, încheind un contract de ipotecă cu ÎM „Prime Capital 2” a gajat apartamentul sus menționat, astfel cauzându-i părții vătămate, Prutean Lilian, un prejudiciu material în proporții deosebit de mari, în sumă de 90000 euro, care conform cursului oficial al BNM constituia suma 1426212 lei.

3. Procurorul, a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Hîncu Galina să fie condamnată în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, la 13 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții ce vizează gestionarea bunurilor materiale pe termen de 4 ani, iar în temeiul art. 84 alin. (4) Cod penal, prin cumul parțial cu pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 08 mai 2014, să-i fie stabilită definitiv pedeapsa 20 ani închisoare, cu executarea în penitenciar pentru femei de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții ce vizează gestionarea bunurilor materiale pe termen de 5 ani.

Totodată, procurorul a solicitat admiterea integrală a acțiunii civile.

În susținerea cerințelor, procurorul a invocat următoarele aspecte:

- prima instanță corect a apreciat probele administrate de organul de urmărire penală și a condamnat-o pe Hîncu Galina în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, însă a admis erori ce vizează cumularea pedepselor stabilite.

Astfel, instanța a aplicat față de inculpata, Hîncu Galina, pedeapsa complementară obligatorie stabilită prin sentința anterioară sub formă de amendă în mărime de 2000 unități convenționale, în sumă de 40000 lei, fără a indica sentința în baza căreia a fost aplicată pedeapsă complementară menționată;

- pedeapsa complementară menționată sub formă de amendă a fost stabilită inculpatei, Hîncu Galina în baza sentinței Judecătoriei Strășeni din 05 noiembrie 2015, care la 19 noiembrie 2015 a fost contestată cu apel, iar în prezent se află în curs de examinare la Curtea de Apel Chișinău, următoarea ședință fiind fixată pentru 09 septembrie 2016.

Definitivă în prezent este doar sentința pronunțată de Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău la 08 mai 2014, menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 24 martie 2015 și decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 12 august 2015;

- prima instanță, fără a indica sentința, conform căreia cumulează parțial pedeapsa, în baza art. 84 alin. (4) Cod penal i-a stabilit inculpatei, Hîncu Galina, pedeapsa definitivă doar sub formă de închisoare pe termen de 20 ani, cu executarea în penitenciar pentru femei de tip închis.

Totodată, sancțiunea art. 190 alin. (5) Cod penal, prevede pedeapsa închisorii de la 8 până la 15 ani cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de exercita anumite activități pe termen de până la 5 ani.

Astfel, prima instanță contrar prevederilor alin. (2) art. 84 Cod penal, care expres prevede că la pedeapsa principală aplicată în cazul unui concurs de infracțiuni poate fi adăugată oricare din pedepsele complementare prevăzute la articolele corespunzătoare din Partea specială a Codului penal, care stabilesc răspunderea pentru infracțiunile de a căror săvârșire persoana a fost declarată

vinovată, stabilind o pedeapsă definitivă inculpatei în cauză, nu i-a aplicat pedeapsa complementară obligatorie prevăzută de sancțiunea art. 190 alin. (5) Cod penal;

- prima instanță greșit a indicat în sentință „*a include în termenul executării pedepsei stabilite lui Hîncu Galina durată pedepsei executate în baza sentinței Judecătorei Strășeni din 05 noiembrie 2015*”, care de facto nu este definitivă.

3.1. Avocatul Barbaroș Mihail în numele inculpatei, a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, deoarece nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

În susținerea poziției de apărare, apelantul a invocat următoarele aspecte:

- prima instanță a pronunțat o hotărâre de condamnare doar pe declarațiile absolut contrare ale martorilor și părților vătămate, care în lipsa actelor juridice, în lipsă de întemeiere au format concluzia primei instanțe;

- în conținutul rechizitoriului și materialul probator privind săvârșirea infracțiunii de către inculpata Hîncu Galina, nu sunt prezente elementele și semnele infracțiunii imputate ultimei cu privire la săvârșirea infracțiunii de escrocherie, prin dobândirea ilicită a bunurilor persoanei recunoscute parte vătămată și parte civilă pe cauza penală menționată, Prutean Lilian prin înșelăciune sau abuz de încredere, săvârșite în proporții deosebit de mari;

Astfel, potrivit rechizitoriului, urmărirea penală în privința inculpatei a fost pornită de către SUP a IP Rîșcani al DP mun. Chișinău, conform semnelor de infracțiune prevăzute la alin. (5) art. 190 Cod penal, la 16 octombrie 2014.

Organul de urmărire penală a stabilit și concluzionat despre săvârșirea infracțiunii imputate lui Hîncu Galina, limitându-se doar la declarațiile părții vătămate, Prutean Lilian care a relatat că, la 01 martie 2012 a încheiat un contract de societate civilă cu Hîncu Galina care acționa în calitate de persoană fizică precum și, SRL „Compleximobil” în scopul obținerii de venituri și beneficii în domeniul imobiliar și totodată, obligându-se să colaboreze și să depună eforturi și contribuții în vederea obținerii veniturilor și beneficii în domeniul imobiliar.

Conform pct. 3.2. din contractul de societate civilă, asociații au convenit să verse contribuții în următoarea ordine și formă:

Hîncu Galina aportul în societatea civilă constituind mijloacele bănești în sumă de 90000 euro;

Prutean Lilian aportul în societatea civilă constituind: bunul imobil amplasat pe adresa mun. Chișinău, str. Vasile Alecsandri, 100/1, apartamentul nr. 18, nr. cadastral 0100420.225.02.018, cu transmiterea prin modificarea contractului invest privind construcția blocului locativ cu înlocuirea în calitate de investitor pe numele lui Prutean Lilian pe numele lui Hîncu Galina;

SRL „Compleximobil” aportul în societatea civilă constituind bunuri imobiliare pe care le deține și le va deține în viitor;

- în rechizitoriu, se menționează că, părții vătămate i-a fost cauzat prejudiciu material în proporție de 90000 euro, ce constituie suma de 1426212 lei, însă, natura juridică a contractului la care se face trimitere, precum și a actelor înregistrate cu drept de proprietate și aflate în circuitul civil, încheiate până la punerea sub învinuire și înaintate de către partea vătămată în instanțele judiciare, cu obiect de

litigiu a unor astfel de pretenții este contradictorie celor de probare și învinuire aduse inculpatei Hîncu Galina;

- la 23 martie 2012, între Hîncu Galina și SRL „Compleximobil” a fost semnat contractul de vânzare-cumpărare nr. 1519, prin care Hîncu Galina a vândut iar SRL „Compleximobil” a cumpărat bunul imobil amplasat pe adresa mun. Chișinău, str. Vasile Alecsandri, 100/1, apartamentul nr. 18, nr. cadastral 0100420.225.02.018.

La 01 februarie 2013, aproximativ peste un an de la tranzacția menționată supra, Prutean Lilian a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Hîncu Galina, SRL „Compleximobil” și SRL „Prime Capital 2”, intervenient accesoriu notarul public, Belicesco Oleg, solicitând recunoașterea nulității contractului de vânzare-cumpărare nr. 1519 din 23 martie 2012 autentificat de notarul public, Belicesco Oleg, recunoașterea nulității pct. 3.9. lit. (ii), (iii), (iv), (v), (vii) din contractul de ipotecă nr. IPO/IMM 2/103/03/2012 privind instituirea ipotecii asupra bunurilor imobile: apartamentul nr. 18 amplasat pe adresa mun. Chișinău, str. Vasile Alecsandri, 100/1, nr. cadastral 0100420.225.02.018; apartamentul nr. 68 amplasat pe adresa mun. Chișinău, str. Gh. Tofan, 4, nr. cadastral 010051112001068; apartamentul nr. 58, amplasat pe adresa mun. Chișinău, str. D. Cantemir, 5/5, nr. cadastral 010020727701058; bunul imobil amplasat pe adresa mun. Chișinău, or. Durlăști, ÎP „Mugurel”, nr. cadastral 0121214022; bunul imobil amplasat pe adresa r-nul Ialoveni, s. Suruceni, nr. cadastral 15530201530, recunoașterea dreptului de proprietate asupra apartamentului nr. 18 amplasat pe adresa mun. Chișinău, str. Vasile Alecsandri, 100/1, nr. cadastral 0100420.225.02.018 după Prutean Lilian;

- acțiunile inițiale ale reclamantului Prutean Lilian, parte vătămată în cauza penală, au fost argumentele prin care se dovedește faptul, că intenția ultimului a fost îndreptată spre anularea actelor juridice încheiate între SRL „Compleximobil” și SRL „Prime Capital 2”, anularea grevării bunurilor imobile din favoarea creditorului gajist și nu recunoașterea unui drept de proprietate după numele său din bunurile grevate;

- la 23 martie 2012, SRL „Compleximobil” a semnat contractul de împrumut nr. IMM 2/103/03/2012 cu SRL „Prime Capital 2”, iar garantarea executării obligațiilor a fost asigurată prin instituirea ipotecii asupra imobilului amplasat pe adresa mun. Chișinău, str. Vasile Alecsandri, 100/1, apartamentul nr. 18, nr. cadastral 0100420.225.02.018, în baza contractului de ipotecă nr. IPO/IMM 2/103/03/2012;

- partea vătămată a declarat, că Hîncu Galina nu avea dreptul să semneze cu SRL „Compleximobil” un astfel de contract, invocând încălcarea pct. 6.4., 6.5., 8.2., 8.3. ale contractului de societate civilă;

- având în vedere pct. 4.1., 10.2. din contractul de societate civilă, apelantul a specificat, că partea vătămată, în cauza civilă a mai depus o cerere de concretizare a cerințelor, solicitând: nulitatea contractului de vânzare-cumpărare nr. 1519 din 23 martie 2012; nulitatea pct. 3.9 lit. (vii) din contractul de împrumut nr. IMM_2/103/03/2012 din 23 martie 2012 și pct. 3.9 lit. (vii) din acordul adițional nr. 01 din 10 aprilie 2012 la contractul de împrumut nr. IMM_2/103/03/2012;

nulitatea contractului de ipotecă nr. IPO/IMM 2/103/03/2012 din 23 martie 2012; recunoașterea dreptului de proprietate a lui Prutean Lilian asupra apartamentului nr. 18 amplasat pe adresa mun. Chișinău, str. Vasile Alecsandri, 100/1;

- prin hotărârea Judecătoriai Buiucani, mun. Chișinău din 07 noiembrie 2013 a fost admisă integral acțiunea depusă de Prutean Lilian;

- la 25 martie 2014, instanța de apel a respins apelurile declarate de către SRL „Prime Capital 2” SRL și de reprezentantul SRL „Compleximobil”, menținând hotărârea primei instanțe;

- în termenul prevăzut de lege, reprezentantul SRL „Prime Capital 2” la 01 aprilie 2014 a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel din 25 martie 2014, solicitând casarea acesteia și hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii, precum și încasarea cheltuielilor de judecată și asistență juridică din contul lui Prutean Lilian;

- prin decizia instanței de recurs a fost constatat, că atât prima instanță, cât și instanța de apel au aplicat și interpretat greșit normele de drept material și, în consecință, au adoptat hotărâri ilegale;

- pretinsa interdicție de înstrăinare impusă prin pct. 6.5. al contractului de societate civilă la care a făcut trimitere și organul de urmărire penală prin învinuirea adusă lui Hîncu Galina, nu constituie o normă imperativă a legii așa cum au interpretat-o instanțele de fond, dar reprezintă o clauză contractuală.

Interdicția de înstrăinare poate avea valoare juridică doar după înregistrarea acesteia în Registrul bunurilor imobile conform procedurii prescrise de prevederile legii.

În afară de aceasta, potrivit art. 290 alin. (1) Cod civil, dreptul de proprietate și alte drepturi reale asupra bunurilor imobile, grevările acestor drepturi, apariția, modificarea și încetarea lor sunt supuse înregistrării de stat, iar în lipsa lor nu pot fi fondate presupuneri privind existența unor drepturi de proprietate după numele părții vătămate, folosind în argumente probatorii de învinuire declarațiile ultimului;

- în detrimentul înțelegerii contractuale și prevederilor legale, asociații contractului de societate civilă nu au solicitat rectificările corespunzătoare în registrul bunurilor imobile, situația membrilor asociației rămânând aceeași care a fost până la încheierea contractului, ceea ce confirmă faptul că acest contract nu a produs efecte juridice.

Nu a fost solicitată consemnarea notărilor sau înscrierilor despre existența raporturilor juridice aferente imobilului în litigiu, la caz, contractul de societate civilă.

Grevările și interdicțiile se consideră cunoscute din momentul înregistrării de stat a acestora, numai din acel moment ele devin opozabile terțelor persoane.

Fără a institui careva grevări sau notări în Registrul bunurilor imobile în privința apartamentului litigios, nu pot fi opuse terților careva interdicții prevăzute de contractul de societate civilă, în speță recurentului SRL „Prime Capital 2”;

- potrivit art. 320 alin. (2) Cod civil, dreptul de proprietate se poate dobândi, în condițiile legii, opozabilă fiind mențiunea făcută de către organul de urmărire penală cu privire la contractul de investiții pe numele lui Prutean Lilian, când la recunoașterea dreptului de proprietate în temeiul art. 320 Cod civil își găsesc

relevanță prevederile art. 40/6 al Legii cadastrului bunurilor imobile, nr. 1543-XIII din 25 februarie 1998, potrivit cărora, contractele prin care una dintre părți se obligă să asigure construcția unuia sau mai multor apartamente și să transmită persoanei fizice care se obligă să achite integral sau parțial prețul imobilului anterior predării acestuia, precum și contractele privind cesiunea drepturilor care rezultă din acestea se autentifică notarial și se înscriu în registrul bunurilor imobile, sub sancțiunea nulității.

Or, un astfel de contract, neautentificat notarial și neînregistrat în registrul bunurilor imobile este nul de drept, presupunând inexistența lui, odată ce contractul de investiții pe numele lui Hîncu Galina a fost înregistrat notarial și supus înregistrării și de către OCT Chișinău;

- Reieșind din istoricul bunului imobil în litigiu, Prutean Lilian nu a figurat ca investitor și ca proprietar al apartamentului nr. 18 amplasat pe adresa mun. Chișinău, str. Vasile Alecsandri, 100/1, iar clauza contractuală din contractul de societate civilă prin care, Prutean Lilian aduce apartamentul ca contribuție la societatea civilă nu a fost executată.

Hîncu Galina figurează ca investitor unic, potrivit contractului de investiție privind construcția spațiului locativ nr. 18 din 06 noiembrie 2006, iar ulterior și ca proprietar până la înstrăinarea apartamentului către SRL „Compleximobil”.

Alte contracte decât cele încheiate și înregistrate în conformitate cu prevederile art. 40/6 al Legii cadastrului bunurilor imobile, nr.1543-XIII din 25 februarie 1998, nu pot fi luate în considerație de către instanțele de fond, precum și de către organul de urmărire penală;

- contractul de vânzare-cumpărare încheiat între Hîncu Galina și SRL „Compleximobil” privind apartamentul nr. 18 amplasat pe adresa str. Vasile Alecsandri, 100/1, mun. Chișinău, a fost încheiat cu respectarea condițiilor de fond și de formă prevăzute de lege, iar Hîncu Galina în calitate de proprietar al acestui imobil nu a avut interdicții de a-l înstrăina ori, înscrierile făcute în registrul bunurilor imobile se prezumă autentice și complete până la proba contrară;

- Prutean Lilian nu a fost investitor sau proprietar al bunului imobil în litigiu, aceste argumente sunt probate și prin declarațiile martorilor acuzării Bumbu Valentina și Cojoc Diana.

Potrivit informației eliberate de către Penitenciarul nr. 13 la cererea deținutei, Hîncu Galina nr. H-1850/14 din 20 decembrie 2014 conform registrului de evidență și eliberarea taloanelor pentru lucrul cu deținuții în perioada anilor 2013-2014, Hîncu Galina a fost vizitată de către Prutean Lilian la 04 ianuarie 2013, 11 ianuarie 2013, 14 ianuarie 2013, 18 ianuarie 2013, 26 ianuarie 2013, 30 ianuarie 2013, 06 februarie 2013, 27 februarie 2013, 05 martie 2013, 11 martie 2013, 23 aprilie 2013, 25 iunie 2013, 09 iulie 2013, 15 iulie 2013, 19 iulie 2013, 29 septembrie 2013, 04 decembrie 2014;

- contractul de societate civilă este un contract fictiv încheiat fără intenția de a produce efecte juridice, situația membrilor asociației rămânând aceeași care, a fost până la încheierea contractului, contractul fiind prezentat de partea vătămată, cu titlu de act care ar justifica pretenția privind declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare și pe cale de consecință a contractului de împrumut și de

ipotecă, provenit printr-o sentință de condamnare a inculpatei Hîncu Galina, motivarea unei repetate cereri de chemare în judecată pe cale de revizuire a hotărârilor irevocabile și definitive, inițierea în continuare a litigiului civil de dobândire a dreptului de proprietate asupra apartamentului nr. 18 amplasat pe adresa str. Vasile Alecsandri, 100/1, mun. Chișinău, motivându-se intenția prin prisma dispozițiilor lit. a), b) art. 449 Cod de procedură civilă.

Alt temei de achitare a inculpatei, Hîncu Galina, este și învinuirea acesteia de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. art. 190 alin. (5), 361 alin. (2) lit. b), 241 alin. (1), 310 alin. (1) Cod penal, a lui Prutean Lilian în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. art. 190 alin. (5), 361 alin. (2) lit. b), 310 alin. (1) Cod penal și Cojoc Diana în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. art. 190 alin. (5), 361 alin. (2) lit. b), 310 alin. (1) Cod penal, în cauza penală nr. 2011031455, pe rol spre examinare la Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău, cu numărul de examinare 14-1-725-27012015;

- organul de urmărire penală urma să aprecieze la data inițierii cauzei penale de învinuire a lui Hîncu Galina în săvârșirea infracțiunii de escrocherie, prin însușirea bunului părții vătămate, în proporții deosebit de mari, aprecierea total diferită și constatată (prin acte juridice confirmative) asupra laturii obiective (obiectul material, fiind același bunul imobil) a escrocheriei, unde aceeași latură obiectivă a însușirii este studiu penal pe altă cauză penală și unde subiecții au calități procesual-penale diferite.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 octombrie 2016, au fost admise apelurile, casată sentința în partea stabilirii pedepsei și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Hîncu Galina a fost condamnată în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, la 11 ani închisoare, cu executarea în penitenciar pentru femei de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de conducere și de administrare cu bunuri materiale și mijloace bănești în întreprinderi, instituții, organizații, indiferent de forma organizatorico-juridică și tipul de proprietate pe termen de 4 ani.

În temeiul art. 84 alin. (4) Cod penal, la pedeapsa stabilită a fost adăugată parțial partea neexecutată a pedepsei aplicate prin sentința Judecătoriei Strășeni din 05 noiembrie 2015, fiind stabilită pedeapsa definitivă 15 ani închisoare, cu executarea în penitenciar pentru femei, de tip închis, cu amendă în mărime de 2000 unități convenționale, în sumă de 40000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de conducere și de administrare cu bunuri materiale și mijloace bănești în întreprinderi, instituții, organizații, indiferent de forma organizatorico-juridică și tipul de proprietate pe termen de 5 ani.

În rest, sentința a fost menținută.

La adoptarea soluției date, instanța de apel a reținut, că prima instanță în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat apreciere justă în sensul art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungând la concluzia

corectă cu privire la calificarea acțiunilor și vinovăția inculpatei Hîncu Galina în baza art. 190 alin. (5) Cod penal.

În acest sens, instanța de apel a conchis, că vinovăția inculpatei de săvârșirea infracțiunii incriminate se confirmă prin declarațiile părții vătămate Prutean Lilian (f.d. 117-118, vol. I); martorilor Cojoc Diana (f.d. 126-129, vol. I), Bumbu Valentina (f.d. 147-148, vol. I), Bumbu Petru (f.d. 163, vol. I), Cojocaru Ghenadii (f.d. 182-183, vol. I); contractul de societate civilă din 01 martie 2012 (f.d. 13-15, vol. I); contractul de vânzare-cumpărare din 23 martie 2012 (f.d. 16-17, vol. I); contractul nr. 18 din 03 noiembrie 2006 (f.d. 19-20, vol. I); certificatul eliberat de Bumbu Valentina la 09 octombrie 2013 (f.d. 21, vol. I); scrisoarea nr. 1900 din 05 iulie 2013 (f.d. 22, vol. I); contractul de furnizare a gazelor naturale consumatorului casnic nr. 646078 din 19 decembrie 2011 (f.d. 24-26, vol. I); scrisoarea din 29 octombrie 2013 a ÎS „Cadastru” (f.d. 18, vol. I); contractul de ipotecă din 23 martie 2012 (f.d. 48-53, vol. I); acordul adițional nr. 01 la contractul de ipotecă nr. IPO/IMM 2/103/03/2012 din 23 martie 2012 (f.d. 54-55, vol. I); contractul de fidejusiune nr. FID/B/IMM_2/103/03/2012 (f.d. 56, vol. I).

Referitor la alegațiile apărării, în ce privește fictivitatea contractului de societate civilă, instanța de apel a respins-o dat fiind, că acest fapt nu a fost probat în cadrul cercetării judecătorești, or, valabilitatea acestuia a fost confirmată prin declarațiile martorilor Bumbu Petru și Bumbu Valentina, care la fel au confirmat și faptul, că partea vătămată Prutean Lilian figura în calitate de investor al apartamentului în litigiu.

Mai mult, referitor la decizia Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție din 17 septembrie 2014, instanța de apel a reținut, că hotărârea definitivă a instanței civile prin care a fost soluționată acțiunea civilă nu are autoritate de lucru judecat în fața organelor judiciare penale cu privire la existența faptei penale, a persoanei care a săvârșit-o și a vinovăției acesteia.

În continuare, făcând referire la explicațiile conținute în literatura de specialitate, instanța de apel a conchis, că inculpata Hîncu Galina a recurs la înșelăciunea activă, și anume sub modalitatea înșelăciunii cu privire la anumite acțiuni.

Or, inculpata Hîncu Galina a dobândit în proprietate apartamentul în litigiu, de la partea vătămată Prutean Lilian, prin înșelăciune și anume, l-a rugat pe ultimul să modifice contractul de investiție pe numele ei, motivând că dorește să indice acolo sediul firmei SRL „Compleximobil”, inclusiv pentru a achita serviciile comunale.

Întru realizarea intenției sale, în pofida existenței contractului de societate civilă, aceasta a încheiat contractul de vânzare-cumpărare cu SRL „Compleximobil” de a cărei administrare se ocupa aceasta, ca ulterior apartamentul în litigiu, să fie obiectul contractului de ipotecă cu SRL „Prime Capital 2”.

La caz, instanța de apel a statuat și asupra faptului, că inculpata Hîncu Galina a recurs și la abuz de încredere, or, după cum au precizat inculpata și partea

vătămată, aceștia se cunoșteau, iar partea vătămată i-a acordat asistență juridică în activitatea inculpatei.

De asemenea, instanța de apel a considerat nefondate argumentele apărării referitor la faptul că în cadrul Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău se află o cauză penală în privința lui Prutean Lilian, Hîncu Galina și Cojoc Diana în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, or, în cauza respectivă încă nu există o hotărâre definitivă și irevocabilă.

Referitor la apelul procurorului, instanța de apel a conchis, că prima instanță la compartimentul individualizării pedepsei a aplicat în mod greșit prevederile art. 84 alin. (4) Cod penal, și anume incorect a stabilit pedeapsa definitivă prin stabilirea doar a pedepsei principale sub formă de închisoare.

Din materialele cauzei rezultă, că inculpata Hîncu Galina, anterior a fost condamnată prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 08 mai 2014, în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, la 14 ani închisoare cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de conducere și de administrare/operare cu bunuri materiale și mijloace bănești în întreprinderi, instituții, organizații, indiferent de forma organizatorico-juridică și tipul de proprietate pe termen de 5 ani, cu executarea în penitenciar pentru femei de tip închis.

Prin sentința Judecătoriei Strășeni din 05 noiembrie 2015 inculpata Hîncu Galina a fost condamnată în baza art. 325 alin. (1) Cod penal, la 3 ani închisoare cu aplicarea pedepsei complementare obligatorii sub formă de amendă în mărime de 2000 unități convenționale, ce constituie suma de 40000 lei, iar în baza art. 84 alin. (4) Cod penal, prin cumularea pedepselor stabilite în baza sentinței Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 08 mai 2014 a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe termen de 14 ani 6 luni în penitenciar pentru femei de tip închis, cu aplicarea pedepsei complementare obligatorii sub formă de amendă în mărime de 2000 unități convenționale ce constituie suma de 40000 lei, și a pedepsei complementare obligatorii privarea de dreptul de a ocupa funcții de conducere și de administrare/operare cu bunuri materiale și mijloace bănești în întreprinderi, instituții, organizații, indiferent de forma organizatorico-juridică și tipul de proprietate pe termen de 5 ani.

Mai mult, din conținutul cererii de apel înaintate de procuror se constată că apelantul a invocat ca temei de casare a sentinței faptul, că aceasta a cumulat pedeapsa stabilită în sentința Judecătoriei Strășeni din 05 noiembrie 2015 care nu avea caracter definitiv și astfel, urmând a fi cumulată doar sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 08 mai 2014.

În acest context, instanța de apel a notat, că critica citată supra este ilegală, dat fiind, că prin decizia instanței de apel, sentința Judecătoriei Strășeni din 05 noiembrie 2015 a fost menținută.

Totodată, prin sentința Judecătoriei Strășeni din 05 noiembrie 2015 deja a fost cumulată pedeapsa în baza sentinței Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 08 mai 2014.

Astfel, la compartimentul individualizării pedepsei, instanța de apel a reținut prevederile art. art. 7, 61, 75 Cod penal, și anume a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, care potrivit art. 16 Cod penal se atribuie la categoria

infracțiunilor deosebit de grave, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat și anume de faptul că aceasta anterior a fost condamnată pentru infracțiuni similare, nu a recuperat prejudiciul cauzat părții vătămate, nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru, nu are persoane la întreținere, lipsa circumstanțelor atenuante și prezența circumstanțelor agravante, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

5. Avocatul Mihail Barbaroș în numele inculpatei, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, a contestat cu recurs ordinar decizia, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare, din motiv că în acțiunile inculpatei nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii.

În susținerea cerințelor invocate, apărarea a invocat următoarele aspecte:

- instanța de apel, contrar prevederilor art. 414 alin. (3), (6) Cod de procedură penală, a respins demersul apărării și al inculpatei privind audierea martorului Bumbu Valentina declarațiile căruia din prima instanță au fost contestate în instanța de apel, or, plângerea părții vătămate adresată organului de urmărire penală pentru pornirea urmăririi penale în privința lui Hîncu Galina, conține alt scop decât cel declarat și anume crearea artificială a unor circumstanțe noi de casare a hotărârilor judecătorești definitive și irevocabile, în materie civilă, mai mult, instanța de apel și-a motivat decizia de menținere a condamnării punând la bază argumentele susținute în concluzia primei instanțe, care însă nu au fost susținute prin material probator de către acuzare, fiind lipsă integrală de conținut în rechizitoriu;
- contrar prevederilor art. 101 Cod de procedură penale, instanța de apel nu a apreciat toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, mai mult, instanța de apel urma dar nu a apreciat probele conform propriei convingeri, călăuzindu-se de lege, punând la baza hotărârii acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părțile în egală măsură, cu motivarea în descriptivul deciziei admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate;
- instanțele de fond au emis hotărâri de condamnare punând la baza doar declarațiile părții vătămate Prutean Lilian și a martorilor Cojoc Diana, Bumbu Valentina, Cojocarul Ghenadii, care au format concluzia instanțelor în lipsa actelor juridice;
- organul de urmărire penală, a pus la baza învinuirii, exclusiv declarațiile părții vătămate Prutean Lilian, în care se face referire la contractul de societate civilă încheiat la 01 martie 2012, însă natura juridică a acestui contract, precum și a actelor înregistrate cu drept de proprietate și aflate în circuitul civil, încheiate până la punerea sub învinuire a lui Hîncu Galina și înaintate de către partea vătămată în instanțele judiciare, este contradictorie probelor în confirmarea învinuirii și anume: contractul de vânzare-cumpărare din 23 martie 2012; contractul de împrumut nr. IMM 2/103/03/2012 din 23 martie 2012 și contractul de ipotecă nr. IPO/IMM 2/103/03/2012 din 23 martie 2012; cererea de chemare în judecată

înaintată de Prutean Lilian împotriva lui Hîncu Galina, SRL „Compleximobil” și SRL „Prime Capital 2”, intervenient accesoriu notarul public Belicesco Oleg și cererea de concretizare a cerințelor lui Prutean Lilian;

- acțiunile inițiale ale părții vătămate Prutean Lilian, confirmă faptul, că intenția ultimului a fost îndreptată spre anularea actelor juridice încheiate între SRL „Compleximobil” și SRL „Prime Capital 2”, anularea grevării bunurilor imobile din favoarea creditorului gajist și nu recunoașterea dreptului de proprietate după numele său din bunurile grevate;
- contractul de societate civilă la care a făcut referire partea vătămată, de fapt și de drept nu a fost înregistrat la careva organe abilitate conform competenței legale de înregistrare fiind viciat în drept și în lipsa circuitului civil;
- pretinsa interdicție de înstrăinare impusă prin pct. 6.5. al contractului de societate civilă, la care a făcut referire organul de urmărire penală în învinuirea adusă inculpatei Hîncu Galina, nu constituie o normă imperativă a legii așa cum au interpretat-o instanțele de fond, ci doar o clauză contractuală, or, la fel cum prevede și norma art. 290 alin. (1) Cod civil, interdicția de înstrăinare poate avea valoare juridică doar după înregistrarea acesteia în Registrul bunurilor imobile conform procedurii prescrise de prevederile legii;
- în temeiul art. 27 alin. (1), (4) din Legea cadastrului bunurilor imobile nr. 1543-XIII din 25 februarie 1998 și pct. 3.3. din contractul de societate civilă vizat, în detrimentul înțelegerii contractuale și prevederilor legale, asociații contractului de societate civilă nu au solicitat rectificările corespunzătoare în registrul bunurilor imobile, situația membrilor asociației rămânând aceeași care a fost până la încheierea contractului, situație care reconfirmă faptul, că acest contract nu a produs efecte juridice, mai mult, nu a fost solicitată consemnarea notărilor sau înscrierilor despre existența raporturilor juridice aferente imobilului în litigiu, la caz contractul de societate civilă;
- fără a institui careva grevări sau notări în registrul bunurilor în privința apartamentului litigios, nu pot fi opuse terților careva interdicții prevăzute de contractul de societate civilă, în speță recurentului SRL „Prime Capital 2”;
- contrar prevederilor art. 320 Cod civil, organul de urmărire penală, a făcut referire în actul de învinuire și la contractul de investiții pe numele lui Prutean Lilian, or, un astfel de contract, neautenticat notarial și neînregistrat în registrul bunurilor imobile este nul de drept, presupunând inexistența lui, odată ce contractul de investiții pe numele lui Hîncu Galina a fost înregistrat notarial și supus înregistrării și de către OCT Chișinău, mai mult, reieșind din istoricul bunului imobil în litigiu, Prutean Lilian nu a figurat drept investitor și proprietar al apartamentului nr. 18 amplasat pe adresa mun. Chișinău, str. Vasile Alecsandri, 100/1, iar clauza din

contractul de societate civilă prin care, Prutean Lilian aduce apartamentul drept contribuție la societatea civilă nu a fost executată;

- Hîncu Galina figurează ca investitor unic, potrivit contractului de investiție privind construcția spațiului locativ nr. 18 din 06 noiembrie 2006, ulterior și proprietar până la înstrăinarea apartamentului către SRL „Compleximobil”, or, alte contracte decât cele încheiate și înregistrate în conformitate cu art. 40/6 al Legii cadastrului bunurilor imobile nr. 1543-XIII din 25 februarie 1998, nu puteau fi puse de către instanțele de fond la baza hotărârii de condamnare;
- Prutean Lilian nu a fost niciodată investitor sau proprietar al apartamentului nr. 18 în litigiu, iar contractul de societate civilă este un contract fictiv, încheiat fără intenția de a produce efecte juridice, situația membrilor asociației rămânând aceeași care a fost până la încheierea contractului, care a fost prezentat de partea vătămată, cu titlu de act care ar justifica pretenția privind declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare și pe cale de consecință a contractului de împrumut și de ipotecă, provenit printr-o sentință de condamnare a inculpatei, motivarea unei repetate cereri de chemare în judecată pe cale de revizuire a hotărârilor irevocabile și definitive, inițierea în continuare a litigiului civil de dobândire a dreptului de proprietate asupra apartamentului în litigiu, motivându-se intenția prin prisma dispozițiilor lit. a), b) art. 449 Cod de procedură civilă;
- având în vedere prevederile art. 275 pct. 7) Cod de procedură penală, organul de urmărire penală emițând ordonanța de pornire a urmăririi penale în prezenta cauză, urma să țină cont și de cauza penală nr. 2011031455 pusă pe rol în cadrul Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, or, aceeași latură obiectivă a infracțiunii de escrocherie este obiect de discuție în altă cauză penală, în care subiecții infracțiunii au calități penale diferite;
- pornind de la prevederile art. 8 Cod de procedură penală, acuzatorul urma să prezinte în instanțele de fond mijloace materiale de probă (documente, constatări tehnico-științifice), cu respectarea prevederilor art. art. 93, 99-101, 157 Cod de procedură penală, care să confirme cu certitudine dreptul părții vătămate Prutean Lilian asupra apartamentului în litigiu, or, argumentele procurorului în acest sens sunt presupuneri.

6. Asupra recursului declarat de apărare, a depus referință procurorul, solicitând respingerea acestuia, deoarece instanța de apel a examinat prezenta cauză penală sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă de menținere a sentinței prin care Hîncu Galina a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, iar prin urmare acuzarea consideră, că în prezenta cauză nu se constată erori de drept, ce ar permite instanței de recurs să intervină în hotărârea contestată.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de apărare, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este

inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat, expunând următoarele considerente în vederea susținerii acestei statuări.

Așadar, pornind de la expunerea argumentelor privitor la soluția de inadmisibilitate a recursului ordinar declarat de apărare, Colegiul penal amintește, că potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute exhaustiv de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Din textul recursului se observă, că titularul cererii, critică hotărârea contestată sub aspectul pct. 6), 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, din care rezultă, că hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt care a afectat soluția instanței, precum și în cazul în care nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Însă, aceste temeiuri pentru declararea recursului ordinar nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului înaintat, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de recurent.

Analizând criticele formulate, prin prisma temeiurilor circumscrise cazurilor de casare prevăzute de pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, instanța de recurs apreciază argumentele invocate de recurent ca fiind nefondate, având în vedere în acest sens următoarele considerente.

La caz, se constată că titularul cererii de recurs critică decizia instanței de apel, din considerentul că instanța de apel greșit a ajuns la concluzia de vinovăție a inculpatei Hîncu Galina, astfel, în probarea alegațiilor invocate, apărarea a descris în conținutul recursului probe și circumstanțe, care în opinia acesteia nu au fost apreciate de instanța de apel la justa valoare sau au fost apreciate unilateral, creându-se astfel impresia că instanța este părtinitoare.

Însă, verificând materialele dosarului în raport cu criticele enunțate, Colegiul penal conchide că la judecarea apelurilor declarate de procuror și de apărare instanța a examinat prezenta cauză penală sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă privitor la condamnarea lui Hîncu Galina în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, la 11 ani închisoare, cu executarea în penitenciar pentru femei de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de conducere și de administrare cu bunuri materiale și mijloace bănești în întreprinderi, instituții, organizații, indiferent de forma organizatorico-juridică și tipul de proprietate pe termen de 4 ani, iar în temeiul art. 84 alin. (4) Cod penal, la pedeapsa stabilită fiind inclusă parțial partea neexecutată a pedepsei aplicate prin sentința Judecătoriei

Strășeni din 05 noiembrie 2015, fiind stabilită pedeapsa definitivă 15 ani închisoare, cu executarea în penitenciar pentru femei, de tip închis, cu amendă în mărime de 2000 unități convenționale, în sumă de 40000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de conducere și de administrare cu bunuri materiale și mijloace bănești în întreprinderi, instituții, organizații, indiferent de forma organizatorico-juridică și tipul de proprietate pe termen de 5 ani

Or, în opinia instanței de recurs soluția instanței de apel este argumentată și corespunzătoare circumstanțelor de fapt și de drept stabilite în cauză.

Cu referire la pretinsa încălcare admisă de instanța de apel prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal menționează că, așa cum rezultă din textul deciziei atacate, instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la adoptarea soluției expuse în **pct. 4.** din prezenta decizie și a cărei redare repetată nu este necesară.

În același context, în vederea respingerii argumentelor apărării privitor la chestiunea de apreciere eronată a probelor, Colegiul penal amintește că la etapa judecării recursului ordinar nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, acestea fiind atribuțiile exclusive ale instanțelor vizate, deci, instanța de recurs nu examinează criticele referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanța de apel, corectitudinea condamnării inculpatei privind învinuirea imputată acesteia prin rechizitoriu.

Raportând cele expuse supra la verificarea și aprecierea probelor efectuată de instanța de apel, Colegiul penal evidențiază că, instanța de apel corect a ajuns la concluzia despre vinovăția inculpatei de cele imputate prin rechizitoriu și just a apreciat probatoriul acumulat, or, alegațiile recurentului în sensul vizat sunt neîntemeiate.

Totodată, Colegiul penal pe această linie de considerente specifică că, pentru a constitui caz de casare eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică.

Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

În cauza deferită judecării o atare eroare nu a fost constatată de către instanța de recurs, or, în fapt și în drept, decizia instanței de apel corespunde tuturor normelor de drept procesual penal.

Autorul recursului invocă că instanța a apreciat unilateral probele administrate, însă din actele cauzei se constată că instanța de apel le-a creat părților condițiile necesare, cercetând probele așa cum au fost prezentate de părți și a conchis corect asupra circumstanțelor de fapt ale cauzei, efectuând o încadrare juridică corectă.

Tot în acest context, Colegiul penal reține că, după cum rezultă din prevederile art. 314 Cod de procedură penală, instanța de judecată este obligată, în procesul judecării cauzei, să cerceteze nemijlocit și sub toate aspectele, probele prezentate de părți, creându-le acestora condiții necesare pentru cercetarea multilaterală și în deplină măsură a circumstanțelor cauzei.

Opozabil celor enunțate de recurent, Colegiul penal, verificând materialele dosarului, specifică că judecând apelurile instanța a examinat cauza sub toate aspectele, adoptând o soluție corectă în speță, iar motivele invocate în recursul ordinar de către apărare, descrise în **pct. 5.** al prezentei decizii, Colegiul penal nu le consideră relevante și ele urmează a fi respinse.

Tot aici, sub aspectul pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal relevă, că instanța de apel corect a constatat că în acțiunile inculpatei Hîncu Galina sunt prezente toate elementele constitutive ale infracțiunii incriminate, argumente pe care instanța de recurs le acceptă și pentru a evita repetări inutile le însușește.

Pe cale de consecință, în virtutea considerentelor consemnate în partea descriptivă a prezentei decizii, constatând că în cauză există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită de instanța de apel în privința inculpatei Hîncu Galina și nefiind identificată de instanța de recurs prezența erorilor judiciare, care ar putea servi drept temei de casare a deciziei recurate, Colegiul penal consideră ca fiind neîntemeiate criticele formulate de recurent în cererea de recurs ordinar deferită spre examinare, menținând decizia instanței de apel.

8. În corespundere cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de avocatul Barbaroș Mihail în numele inculpatei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 octombrie 2016, în cauza penală în privința lui **Hîncu Galina Ion**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 13 iunie 2017.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Petru Moraru

Ghenadie Nicolaev